

ЗЗСО Лобачівський ліцей

День книги:
«Діти. Книги. Перемога. Україна...»

Підготували:
вчителі 3-4 класу Зоряна Бойчук, Леся Кухарська
шкільний бібліотекар Тетяна Шевчук

День книги: «Діти. Книги. Перемога. Україна...»

1. Добрий день, вам, люди добрі!
Щиро просимо у гості.
Раді вас у нас вітати,
Щастя і добра бажати.
2. Сонце встало із-за гаю,
Променями роси сушить.
Ми здоров'я вам бажаєм
І добра у ваші душі.
3. Ми зустрілися сьогодні, щоб прочитати незвичайну книгу – книгу про Україну.
4. Незвичайна вона тим, що ми озвучимо її піснями, висловами та побажаннями.

Пісня «Добрий день»

5. Україна – рідний край,
Рідне поле, зелен гай,
Рідне село й рідна хата,
Рідний тато й рідна мати.
6. Рідні гори і долини
І ліси й поля.
Все це славна Україна!
Це моя земля.
7. На білому світі є різні країни,
Де ріки, ліси і лани.
Та тільки одна на землі Україна.
А ми – її доньки й сини.
8. Моя найкраща в світі сторона,
Чарівна, неповторна Україна!
Для мене в цілім світі – ти одна.
І рідна, й мила, дорога, єдина.
9. Ми всі – малі пагінчики твої.
Прийшли у світ, щоб в нім добро творити.
Хоч, може, й кращі є на цій землі краї,
Та нам судилось в Україні жити.
10. Ми – патріоти, дочки і сини.
Для твого блага все в житті здолаєм!
Бо ти найкращий, краю мій ясний,
Вітчизну й матір ми не вибираєм.
11. А просто любимо, бо ця земля свята,
Вона нас народила і зростила.
Вітчизною зовемо неспроста,
Бо нам вона дала і душу, й крила.

Пісня «Матуся Україна»

12. Про нашу землю існує багато легенд. Ось одна із них:

– Коли Бог створював народи, то кожному наділяв землю. Наші ж предки кинулись пізніше і землі їм уже не дісталось. Та й пішли вони до Бога, а він у цей час молився. Люди не посміли до нього звернутися і стали чекати. Дізнавшись, чого прийшли до нього, запропонував їм гарну землю. «Ні» - відповіли наші предки, - там уже живуть німці, французи, іспанці, італійці. Тді я вам дам ту землю, що залишив для раю, там є все: ріки, озера, моря, ліси, степи, гори. Але пам'ятайте, якщо збережете її, то вона буде ваша, а ні – то ворога. Пішли наші предки на ту землю, оселилися і живуть донині. А країну свою назвали Україною. Відбивали ворогів, а самі ніколи ні на кого не нападали. Відбиваємось і тепер від лютого загарбника.

Почуй нас, Боже, ми ж берегли нашу землю!!!. Вона наша!!! Не ворога...

13. Наш герб – тризуб,
Це воля, слава й сила.
Наш герб – тризуб.
Неволя нас косила,
Та ми зросли, ми є,
Ми завжди будем.
Добро і пісню
Несемо ми людям.

14. Прапор – це державний символ
Він є в кожній державі.
Це для всіх ознака сили,
Це для всіх ознака слави.
Прапор свій здіймаєм гордо
Ми з ним дужі і єдині
Ми навіки є народом
Українським в Україні.

15. Слова палкі, мелодія вродлива,
Державний гімн – ми знаємо усі.
Для кожного села, містечка, міста,
Це клич один з мільйонів голосів.
Це наша клятва, заповідь священна.
Хай чують люті вороги.
Що Україна вічна, незнищенна.
Від неї лине світло навкруги.

16. А тепер погляньте на ці рушники,
Це теж символи, але народні.
Вони старовинні обереги дому.

Вишитий різними візерунками, рушник був атрибутом багатьох обрядів. З ним зустрічали дорогих гостей, виходили в поле, справляли обжинки, молодята ставали на рушник.

17. Найкращими словами описана наша рідна мова. Вона – наймелодійніша і найбагатша у світі.
18. Мова рідного народу – рідна наша мова,
Як дівчина має вроду, мова має слово.
19. Мовою запалиш іскру у очах людини.
Мовою піднімеш настрої в малої дитини.
20. Треба мову розуміти серцем і душею.
Як навчишся володіти, все зумієш з нею.
21. Мовою ти що завгодно подолати зможеш,
Мова – це душа народу, з нею переможеш!

Пісня «Про козаків»

22. Українська пісня! Хто не був зачарований нею? Український народ створив пісні для дорослих і дітей, веселі та сумні, жартівливі та патріотичні.
23. Добре жити людству, коли панує доброта і любов, злагода і мир. Але зараз ми переживаємо важкі часи, в нашій країні війна. Люди страждають... Свою землю народ готовий боронити до кінця.
24. Мир на землі – це дід і мама й тато,
Й любові стільки, просто через край.
Це та земля, де щастя є багато,
І в кожному домі – хліба коровай.
25. Це та земля, де сміх і пісня лине,
А діти йдуть до школи знов і знов.
Й ніколи у боях ніхто не гине,
Бо там господар щастя і любов.
26. Хай буде мир віднині і до віку!
Хай буде мир й замовкнуть війни злі!
І сльози щастя на своїх обличчях
Відчують всміхнені усюди матері.
27. Хай буде мир! Веселі будуть діти.
Спокійними скрізь стануть всі жінки
І перестануть думати ночами,
Що десь коханий гине на війні.
28. Хай буде мир й замовкнуть всі гармати!
Доволі крові, сліз, нещастя й бід...
Хай відпочине, змучений боями,
До праці звичний, чоловічий рід.
29. «Хай буде мир!» – звертаються до Бога,
Чоло зросивши потом трударі.
Бо хочуть, щоб сміялись дзвінко діти
На нашій древній волинській землі.

30. Хай буде мир віднині і довіку!
Хай буде мир й замовкнуть війни злі!
Хай у міцних обіймах всі народи
Ідуть у майбуття через віки.

31. Сторінки нашої незвичайної книги закінчились. А ми можемо продовжувати досліджувати Україну в нашій бібліотеці, де зібрано багато книг про її історію, про звичаї і традиції українського народу.

32. Ми віримо в майбутнє твоє, Україно,
Говорять сьогодні дорослі й малі.
Бо ти в нас найкраща, бо ти в нас єдина
Немає другої такої на нашій Землі!

Пісня «Рідний край».

